

איצרות המישיח

הרב מרדכי יפת יהודה שורעבי

כ"ח בטבת תשפ"ו | שבת קודש | גלוז 184

פרשת וארא

סגן העל"ג דת"ת בנידו שמואל'י שליט"א

וַיִּשְׁלַח אֶהָרֹן אֶת־מִטְהוֹ לִפְנֵי
פַּרְעֹה וְלִפְנֵי עַבְדָּיו וַיְהִי לְתַנּוּן:

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

זמני השבת הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	יציאה	ר"ת
16:23	17:03	17:35	18:08
16:41	17:01	17:32	18:05
16:44	17:04	17:36	18:09
16:40	17:00	17:32	18:05

*כמנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדריקא

יום ראשון - כ"ט טבת

כט. רבי נתן הכהן אדלר, מח"ס נתינת לגר | רבי אליהו משה ישראל פאנזיל ראש"צ | רבי משה יהושע ליב דיסקין הרב מבריסק, תרנ"ח | רבי ירחמיאל ישראל יצחק מאלכסנדר-ישמח ישראל, תר"ע | רבי מאיר חדש משגיח דיישיבת חברון, תשמ"ט | רבי משה אסרוסי ראב"ד טריפולי, מח"ס וישב משה, תרע"ט | רבי כמוס אגריבי אב"ד לוב, תרע"ג | רבי יצחק כדורי, זקן המקובלים, ר"י נחלת יצחק, התשס"ו.

יום שני - א' שבט

א. רבי משה שיק, המהר"ם שיק, תרל"ט. | רבי משה יחיאל הלוי מאוזרוב, מח"ס באר משה, תשל"א

יום שלישי - ב' שבט

ב. אשר בן יעקב אבינו, קבור בקדש נפתלי | רבי יוסף משאש, מח"ס מים חיים | רבי עבדי יחיא משה, מח"ס מגן בעדי ודורש בעדי | רבי שמחה בונם מוורק, תרס"ו | רבי משולם זוסיא מאניפולי, תק"ס | רבי אפרים גריבלנט, מח"ס רבבות אפרים. | רבי מנצור בן שמעון, מח"ר פורת יוסף, וק"ק נהר שלום, התשנ"ח

יום רביעי - ג' שבט

ג. רבי משה יהודה ליב זילברברג אב"ד קוטנא מח"ס תפארת ים | רבי שמואל דוד הכהן מונק, מח"ס שו"ת פאת שדך, תשמ"א | רבי צבי משקוביץ עורך אוצרות ירושלים, תשמ"ב | רבי יוסף האדמו"ר מאמשינוב | רבי יעקב ישעיה בלוי, תשע"ג

יום חמישי - ד' שבט

ד. רבי חיים משה אליהו, ראש"צ, מח"ס משה האיש | רבי עזרא עבאדי שני מחכמי אר"צ המקובלים, מח"ר פורת יוסף | רבי ישראל אביחצירא בנא סאלי, תדש"ס, קבור בנתיבות | רבי משה לייב מסאסוב, תקס"ו | רבי רחמים מלמד הכהן, מח"ס כסא רחמים | רבי אברהם מקאליס, תק"ע | רבי יצחק שמעון אפרייזאט מרבני ספרו, תשכ"ה | רבי ישראל חרף מסטנוב בעל תפארת ישראל

יום שישי - ה' שבט

ה. רבי שלמה הכהן, מח"ס לך שלמה | רבי חיים דוד חזן, מח"ס נדיב לב, הראשון לציון | רבי מאיר ישראל ראב"ד פאס | רבי יעקב הכהן, מרבני גרבה, מח"ס בכור יעקב, תשי"ט | רבי יהודה אריה ליב מגור בעל השפת אמת, תרס"ה | רבי יצחק איזיק וויס בן האדמו"ר מספינקא, תש"ס | רבי יעקב כהן השני, מח"ס בכור יעקב | רבי יעקב יום טוב ברקוביץ, מח"ס שמחת יעקב, תדש"ס | רבי יעקב כהן השני, מח"ס בכור יעקב | רבי יעקב יום טוב ברקוביץ, מח"ס שמחת יעקב, תדש"ס | רבי חיים ישעיה הכהן, מח"ס מסגרת השלחן, תרע"ג

יום שבת - ו' שבט

ו. רבי שמואל עזרא ראב"ד העדה המערבית בירושלים, תשט"ז | רבי חיים צבי טיטלבוים, מח"ס עצי חיים מסיגוט | רבי דוד חיים נכד הבן איש חי, תשמ"ג | רבי שמעון גבאי, נתינת, התשע"ב | רבי נסים מויאל, ר"מ למען שמו באברה, תשע"ח.

מופדות המייש"ר

הידור מצווה

הכתיבת לספרי תורה, תפילין ופיוטים בפקודת של מו"ר שד"ר"א וכן כל ספרי מו"ר

שלוחה 5

לעריכת אוכרות

בארוחת צהריים של אברכי ירבני הישיבה כולל סעודת ירכי תורה וקדוש כולל תיעוד שישלח אליכם כוואטסאפ

שלוחה 7 או כוואטסאפ

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנערך מדי יום י"ז מו"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או כוואטסאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הציבור מתבקש בכל לשון של בקשה לא לרגוע ללא קביעת תור מראש

תיקון נפטרים

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקרוד ללא שבות טספים שלוחה 7

כולל לאברכים מציינים החזקת אברך לילדור הורה הקדושה להצלחתן

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שאל את הבוט או היכנס לאתר הישיבה

מכון להוצאת

ספרים

ניתן להקדיש

לעזר

תורמים לילדים

להוצאת ספרים

בלימוד התורה

לילדים שלוחה 8

חלוקת ספרי

הורה הזמני

ללא עלות

שלוחה 4

לקבלת הנהלה

הזמנית 2-2 דק

של הלכות

יש לשלוח בקשה

בזאצאפ

בית הוראה

שאלות אקטואליות

בהלכה

שלוחה 2

ישיבה גדולה

לכבוד

תפירת התורה

שלוחה 9

הכל בטלפון אורז:

03-55-20004

03-55200004 | www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4 בת-ים

טל'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים 073-371829

עצמ' צחק 'שורא' וסר
054-655-4554

'האם יש ניצוץ...'

אומרים רבותינו, משל לאדם שעכשיו רוצה לעשות סיום מסכת 'זבחים' ורוצה לעשות מנגל על האש. **אם יש ניצוץ אחד, אז אתה יכול לעשות רוח וכל הנחלים בוערות.** אבל אם אין שום 'ניצוץ', תעשה רוח עד מחר וזה לא יעזור כלום. לכן יש זמנים שעם ישראל, לא תמיד הם במצב כזה שה'ניצוץ' שלהם עובר. הם היו מכוסים בהרבה מסכים מבדילים. הניצוץ היה מאוד קטן והיה הרבה מסכים מבדילים, ואי אפשר להבעיר אותו.

ועל זה אומר משה רבנו ליתרו - "אלכה ואשובה אל אחי אשר במצרים", ששמה יש קליפה גדולה. לכן אומר לו **'במצרים'** ששם יש קליפה וחושך שאתה יכול למשמש בידיים. ואומר משה 'אני רוצה לראות העודם חיים?' האם יש איזה ניצוץ שאפשר להבעיר אותו או לא? אמר לו יתרו: 'לך לשלום', **יתרו ידע שיש בעם ישראל חיות של קדושה ויש ניצוצות** - 'לך ותבעיר אותם. אם אני 'בוער', תוכל גם להבעיר אותם'. הרי הוא היה כומר של עבודה זרה.

'אריות רוקדים למשה ואהרן'

ציווה הקדוש ברוך את משה להקחיל ולאסוף את כל זקני ישראל ולעשות לידם את האותות, ואחר כך ללכת עם כולם לפרעה ולעשות גם על ידו את האותות. ולכן באו משה ואהרן ועשו את האותות לפני זקני ישראל, ואז הם הבינו כאמת שהקדוש ברוך הוא שלח אותם. ואז באו משה ואהרן לפרעה, והזקנים לא באו איתם **כי הם פחדו להיכנס לארמון של פרעה כי היו שם אריות נמרים והכל עשוי מכישופים.**

כתוב ב'ילקוט שמעוני' - לארמון של פרעה היו 400 פתחים וכל פתח היו בו אריות, דובים, נמרים וחיות רעות, וכולם עשויים ממכתת עם שיני ברזל, והם היו שואגים. הכל נעשה בכישופים, אז מי יכול להיכנס לשם? אך כשבאו משה ואהרן היה להם ניסים גדולים וכל החיות התקבצו ביחד והיו סובכים אותם ומלחכים את רגליהם והיו רוקדים איזה ריקודים לפני משה ואהרן. אף פעם לא ראו דבר כזה. הביאו תזמורת וריקודים עם תופים. אותו יום היה יום הולדת את פרעה ובאו כל מלכי מזרח ומערב,

משולחן המלך

'אין עוד מלבדו'

כל הפרשה הזאת אנחנו רואים "אני ראשון ואני אחרון", "וידעו מצרים כי אני השם", "למען תדע כי

עונג שבת

אני השם", "בעבור תדע שאין כמוני בכל הארץ". והתכלית בכל זה, כדי לחזק את האמונה שלנו בהשם יתברך.

כמו שאמרו בעלי הרמז - 'שמות' ראשי תיבות - 'תכלית מעשה שמיים וארץ'. כל הניסים והנפלאות, קריעת ים סוף, הר סיני שהקדוש ברוך הוא בקע שבעה רקיעים, שמיים וארץ, הכל כדי להראות ש'אין עוד מלבדו' וכל זה ביד השם יתברך. צריך לדעת את זה שהקדוש ברוך הוא 'אין עוד מלבדו'!! כשאדם יש לו מסירות נפש, הכל נעשה מן השמיים ע"י 'עילת העילות וסיבת הסיבות'. פלא פלאות.

פנינים מסרים ומעשיות השווים לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נדי הי"ד

'שעבוד תמורת רכוש'

הפרשיות הללו הם תיקון גדול ומסופר בהם על שיעבוד ישראל במצרים בעבודה קשה בחומר ובכלבים, ועל כל הניסים הגדולים שעשה הקדוש ברוך הוא לנו במצרים, והכל זה למטרה אחת - שנזכה ל"אחרי כן יצאו ברכוש גדול", והרכוש הגדול זה הרכוש הרוחני שעם ישראל יקבלו את התורה. הקדוש ברוך שולח את משה רבנו לגאול את ישראל.

'למה? יאמרו הגויים!'

כתוב 'וידבר אלוהים אל משה ויאמר אליו אני ה'", 'אלוהים' זה מידת הדין. כלומר התחיל הפסוק במידת הדין. ואמר רש"י - אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: "אתה אמרת למה הרעות לעם הזה... ומאז באתי אל פרעה... הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך", דיברת במידת הדין, לכן, "אתה תראה אשר אעשה לפרעה". ואומרים רבותינו - רק עכשיו תראה, אבל לעתיד לא תראה. עכשיו תראה את כל הניסים והנפלאות עד שאוציא את עם ישראל ממצרים, תלווה אותם 40 שנה, אבל לא תוכל להיכנס לארץ ישראל. למה? כי אמרת 'למה הרעות', **אסור להגיד 'למה', 'למה יאמרו הגויים'.**

לכן כתוב 'יאמר אלוהים', ואומר הגאון חיד"א בשם רבנו אפרים - 'אלהים' זה ראשי תיבות 'אמרת למה הרעות, יהושע מכניס', יהושע מכניס אותם ואתה לא תוכל להכניס אותם לארץ.

'דברים היוצאים מן הלב נכנסים ללב'

לפני שמשה רבנו הולך, הוא בא ליתרו לבקש ממנו רשות, ואומר לו "אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים". כל זה עשה כי הוא הבטיח לו ליתרו שהוא נשאר אצלו ולא יוצא ועוזב את הבת שלו כך. לכן זה דרך ארץ ללכת ולבקש רשות ממנו.

מה פירוש המילים של משה שאמר: 'אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים'? הרי כולם יודעים שעם ישראל שבמצרים. אלא, **'ידוע שברוך כלל דברים שיוצאים מן הלב נכנסים ללב'.**

מפי מרן גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בשיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

עשר חודש באחד לחודש". עשתי עשר חודש- זה החודש ה-11 שזה חודש 'שבת'. אם נספור את החודשים מ'ניסן'. ממשיך הפסוק "הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר"- משה רבנו דרש 37 יום לפני כל עם ישראל והודריך אותם, פשט להם את כל ספקותיהם. זה התחיל בא' שבת עד שבעה ב'אדר' שבו נפטר משה. לכן כותב כותב 'חידושי הרי"ם', **שבחודש שבת נפתחים מעיינות חוכמה**, כי אז באר משה את כל התורה. לכן ב'שבת מברכין' תהיה ברכה בכל בתי ישראל בעזרת השם.

כי פרעה היה שולט בכיפה. מכל העולם באו לחגיגה ליום הולדתו. נכנסו לפתע משה ואהרן, ורואים איך שהחיות רוקדות להם... רק הם נכנסו, ומיד נפל עליהם פחד נורא ואיום. פרעה וכל המלכים הסירו את כתריהם והשתחוו לפני משה ואהרן.

'פרעה והעכברים בשירותים'

פרעה הרי היה עושה עצמו 'אלוה', וכל בוקר יוצא ליאור ועושה שמה את הצרכים שלו. לפני כן שותה איזה סם כדי שהכל יצא בפעם אחת ולא צריך כל היום לנקביו. כלילה הוא אוכל טוב טוב ובכמשך היום היה מתאפק, וכל יום בבוקר מוקדם יוצא ליאור. בדיוק באותה שעה באו משה ואהרן לארמון, ואחז אותו חלחלה, ומהפחד שלו נהיה לו קלקול מעיים, ואי ואביו הוא רץ לאחד החדרים של הפלטרין ולא יכול היה להתאפק, **ועשה שם הצרכים שלו. ואיזה ריח היה...** והוא מתבייש שאף אחד לא ייכנס לשם.

מה עשה הקדוש ברוך? הביא 12 עכברים שהיו נושכים אותו, והיה צועק... כולם שומעים את הצעקות וכולם פחדו 'מה קרה למלך?', וכולם נכנסו לשם, ו...איזה סירחון, איזה לא יפה... אי אפשר לדאות את זה... **אחרי זה עשו לו אמבטיה כמו ילד קטן בתוך סיר**, כי הוא היה קטן מאד פרעה... ואז הוא נכנס בחזרה לאולם, ושם את הכתר על הראש ושאל 'כן, מי אתם? מאיפה אתם? מי שלח אתכם?', ואמר: 'לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח'.

'אתה גרמת למכשול - אני יגרום לעכבר'

אומר הרב 'שבט מוסר', שהיו לו 400 פתחים בארמון כנגד 400 כוחות של טומאה שיש לסטרא אחרא. גם על עשו כתוב "וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש

עמו', היו אלה כוחות טומאה, 400 כוחות טומאה. יש 40 סאה טהרה ב'מקוה', וכל סאה מעבירה 10 כיתות טומאה, וכיחד זה 400 כוחות טומאה. כשבאו משה ואהרן לפלטרין, מרוב הקדושה שלהם, כל כוחות הטומאה נכנעו והיו מלחכים את רגליהם, ונפל על פרעה פחד נורא.

אומר רבי יוסף חיים בעל ה'כן איש חי', שהסטרא אחרא רוצה להניח את האות כ' בתוך המילה 'שלום'. ואם תשים אות כ' בתוך מילת 'שלום', יהיה המילה 'מכשול'. הרי כתוב 'שלום רב לאוהבי תורתך, ואין למו מכשול'. וככה עשה פרעה.

היה בין עם ישראל שלום והכל היה בסדר. והוא לקח את הכ' ושם אותה בתוך ה'שלום', העכיד אותם בפרך, והפך את ה'שלום' למכשול. אמר לו הקדוש ברוך הוא 'אתה שמת אות כ' בתוך ה'שלום' ונהיה מכשול, עם ישראל נקראים 'עכרים'. אני אשים בתוך ה'עברים' כ', ויהיה 'עכברים', והם 12 שבטים 12 עכרים, ויבואו לך 12 עכברים וינשכו אותך'. ככה אומר הבן איש חי.

'שנתבשר בשורות טובות'

השבת פרשת 'וארא' היא שבת מברכין של חודש 'שבת' שראשי התיבות שלו זה- 'שנתבשר בשורות טובות', וגם ראשי תיבות 'שלום ברכה טובה', וכך יהיה בעזרת השם.

ערב ראש חודש צריך לעשות בעזרת השם תשובה חזקה, ובפרט שזה בימי השוכבי"ם, מי שיכול לצום, יתפלל ויבכה ויעשה 'תיקון'. כתוב בתורה- "כעשתי

'לאחר הצירים - מגיע הלידה'

כשבאות צרות אחת אחרי השנייה, זה סימן שהגאולה באה!

נכון שמכבירים עליהם הצרות, אבל ככה באה הגאולה. איך יודעים מתי הגאולה? יש הרי 'צירי לידה'. מתי האשה יולדת? כשבאים צירים חזקים, אז יש לידה. לכן כשמגיע הגאולה, צריך לנקות את השטח.

כשרואים עכשיו בזמננו שעם ישראל סובל מכל מיני בעיות, זה לא 'לחינם', אלא עכשיו באה הגאולה!

לכן אומר הרב צבי הירש מז'דיצ'וב- 'וארא' ראשי תיבות- 'אני ראשון ואני אחרון'- ומבלעדיי אין אלוהים!

'תעשה כל שביכולתך והקב"ה יעזור...'

בשנת תרע"ט היה 'מלחמת העולם הראשונה'. ברוסיה הייתה איזו אלמנה צעירה מסכנה שבעלה נפטר והיא לבדה, היה לה בן קטן בגיל שש שקראו לו יוסל'ה. יום אחד הצבא הרוסי דפקו אצלה בכית בדלת ואמרו: 'תביאי את יוסל'ה, אנחנו רוצים לחנך אותו לצבא'. צעקה האשה: **'איזה אכזריות, זה ילד קטן'**. וכך צעקה שהיא אלמנה ואין לה בעל, ואין לוקחים לה את הילד?? הם יושבים על הסוסים ודוהרים עם הילד, והיא רצה אחריהם. אמרו לה

ברכות שמים מעל

הגלילין מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן רות הי"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

למסירת שמות לתיקון הנפטרים
הנערך בכל ערב ראש חודש

שלוחה 7 03.5520004

משולחן המלך

צריך לדעת שלפעמים יש דברים שלא 'הולכים', אבל יש אבא טוב כשמיים ורק צריך סבלנות והכל יסתדר. פעם בא אחד לחפץ חיים' ואומר לו 'כבוד הרב, רע לי מאוד, רע לי'. אמר לו: 'אל תגיד רע לי, תגיד מר לי'. 'רע' - אין בא מהשמים. והמר, בסוף יהיה מוזק'.

'סוד המטה של משה רבינו'

אותו המטה שעשה משה רבנו את האותות והמופתים, אומרים רבותינו, שהוא נברא בימים הראשונים של בריאת העולם, ביום שישי בבין השמשות, והוא היה מאבן ספיר. הוא לא נתלש משום עץ, ולא נחצב משום מחצב, אלא הוא הראשון מסוגו והאחרון שנברא בעולם. הוא היה שוקל ארבעים סאה, והדבר נרמז במה שאמר השם יתברך למשה: "אמר השם אליו מזה בידך, ויאמר משה: התיבות מ' - זה בידך, כלומר אות מ' זה ארבעים בגימטריה, והשם אומר למשה - מ' (ארבעים סאה) זה בידך.

רצועת המטה היתה כמו האות ו', כך כותב השפתי כח, והוא היה שרכישו של מלך מלכי המלכים הקדושים ברוך הוא, כך מביא הגאון חיד"א בספרו 'חומות אנך' בשם מדרש 'שוחר טוב'.

מטה זה ניתן למשה רבנו להשתמש בו. המטה היה מגולף מארבע צדדיו, וכל צד היה לו ייעוד אחר. **צד אחד** היה חקוק הראשי תיבות של העשר מכות - דצ"ך עד"ש באח"ב. **צד שני** היה חקוק שם הוי"ה, **צד שלישי** חקוק ע"ב שמות, ויש אומרים שמצד אחד היה חקוק הנחש מצויר על גבי אבן צור שנחקק בה ע"י משה בסנה. בראש המטה - היה צורה של יד. הקדוש ברוך הוא חקק את המטה הזה בגן עדן העליון. פלא פלאות.

לך נקרא - מטה האלוהים. וזה ניתן בידי אדם הראשון שגורש מגן עדן, והוא יצא לעבוד אתו

התעופה 'זרקת' בידך, הוציאו את הנוסעים ופוצצו את המטוסים לעיני כל העולם. את החטופים הגויים שחררו, ואת היהודים לקחו בשבי. היתה זעקה גדולה בעולם היהודי, עשו מאמץ גדול והיה מתח גדול גם בישיבת 'פורת יוסף' ועשו תפילות. עם כל המאמצים התארגנו גם ללכת ליבא סאלי' שיפעל בנושא.

'המר יהפוך למתוק'

באו אצל כבא סאלי וניגש אליהם רבי דוד יהודיון שהוא היה חתנו עליו השלום ואומר להם: 'הרי היום לא יומא דפגרא, איך הגעתם היום?'. אמר להם הרב: 'קודם כל טלו ידיים לסעודה'. אמרו 'הראש שלנו טרוד מאד'. אמר הרב 'לא. טלו ידיים קודם ובאמצע הסעודה אני אשמע אתכם'. נתן להם לאכול, ובאמצע הסעודה אמר 'מה קרה?'. סיפרו לו על החטופים. אמר הרב 'אני כבר יודע מלפני יומיים ואני בוכה וזועק לקדוש ברוך הוא, ומאז לא עצמתי עין, הזלתי דמעות, וכשבאתי להדליק נרות לעילוי נשמות הצדיקים, אני רואה כמין אור גדול, ואמרו לי מן השמיים שהחטופים השתחררו בריאים ושלמים, ומזה ידעתי שהתפילות של כל עם ישראל התקבלו. לכן עכשיו אני על זה עושה סעודה. תאכלו!'

באמת, מלך ירדן היה כואב לו מאוד שהפלסטינים עשו דבר כזה, והרג בהם הרג רב - 20,000.

אחר כך הסכימו המחבלים לשחרר אותם. ומתי הם היו בבית? - ב'ראש השנה' כולם היו בבית. איזה ניסים.

אנשים: "מה את רצה? מה זה יעזור לך? הם דוהרים, הם טסים". והיא רצה, והם כבר הגיעו למרחק גדול. והיא רצה המסכנה ואומרת: **'אני אעשה מה שאני יכולה, והקדוש ברוך הוא יעשה מה שהוא יכול'**. היא חזרה לבסוף לבית, אך היא לא יכולה לישון. יושבת על הארץ ובוכה כי לקחו לה את הבן שלה.

בשעה 1 כלילה היא שומעת דפיקות בדלת, פותחת את הדלת ורואה שהבן שלה הגיע... אמרה 'איך הגעת??' אומר לה: 'שמו אותי במעצר באיזה חדר לכבד, ופתאום אני רואה את אבא שהגיע מהעולם העליון ואומר לי: "באתי להציל אותך - אמא דואגת". אמרתי לו, אבא, אבל מסכיב יש שומרים?'. אומר לי: **"אל תפחד, אני איתך, תן לי יד"**. הילד מספר 'צאנו, וכולם היו ישינים כל החיילים בדרך'. אבא הוציא אותי, רץ איתו, והביא אותי לפה עד פתח הבית, ואבא נעלם...!

אדם עושה כל מה שהוא יכול, והקדוש ברוך הוא עוזר לו.

חטיפת המטוס עם הצדיקים לירדן

בשנת תש"ל באו לארץ תלמידי חכמים מארצות הברית מקהילת ה'חלאבים'. הם היו בוגרי ישיבת 'פורת יוסף' והם באו לבקר בישיבה. היו שם חכם יהושע שראבני וחכם דוד שאול חי מועלם, חכם ששון לוי, רבי שלמה משיח, חכם שאול דוד חי ראה את האורחים ואמר 'אני יודע שאתם מתכוננים לצאת חזרה לארצות הברית ביום ה' באלול בטיסה פלזנית. **תשנו את הטיסה ואל תטוסו במטוס הזה**'. הם התפלאו 'מאיפה אותה יודע? הרי לא אמרנו לך כלום. באמת זה נכון שאנחנו חוזרים ביום ראשון ה' באלול, אבל אנחנו חייבים לחזור לקהילות, יש לנו תלמידים ועכשיו חודש אלול. הם היו רבני קהילות. הם עלו למטוס...

אחרי כמה שעות הזדעזע העולם היהודי. מחבלים חטפו ארבעה מטוסים בדרכם לארצות הברית. היו בהם הרבה נוסעים וגם תלמידי חכמים. חוץ מהם היו גם רבי יצחק הוטנר בעל 'פחד יצחק', רבי חיים ברלין. המחבלים הניחו את המטוסים בשדה

מוסדות המיש"ר תככ"ץ
פרנס יום

היום יום רבינו ג' סאב התשס"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

יקי קורן פלוני

הקדוש ע"י ה"ה פלוני אלמוני הי"ד שזכה לשפעת ברכה העלילה פרנסה טובה וכשפע. נחת ושמחה בריאות איתנה. אהובות ימים רשנים בטוב ובנעימים וכל מילד דמוטב אמן.

להקדשות:
03-552-0004

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר הי"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בניהו שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

צדיק באמונתו חייה
 דיבורים קדושים בענייני "אמונה"
 מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א
 מאברכי המוסדות

"וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה" (פ' פסו"ב).

פירוש רש"י: "וידבר אלוהים אל משה" – דיבר איתו משפט, על שהקשה לדבר ולומר: "למה הרעתם לעם הזה." ויאמר אליו אני ה' – נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני."

"וידבר אלוהים" – זו מידת הדין, "אני ה'" – זאת מידת הרחמים. נראה לך שהקב"ה עוזב אותך, אולם אותה טועה! לא זו בלבד שהקב"ה אינו עוזב אותך, אלא הוא נוהג עמך בחסד וברחמים. מה שנראה לך כמידת הדין – זו מידת הרחמים, מה שנראה בעיניך כצרה גדולה – זו, למעשה, הצלה וישועה עבורך.

מעשה בנות מונות בירושלים שוכה לדתות, יהדות, יום אחד הוא הסיע נוסע ממרכז העיר לביקור החולים. הדסה עין כרם שבקצה העיר. הנהג לא רצה לחזור בלי נוסעים, על כן המתן בפתח בית החולים עד שימצא אדם שרוצה לנסוע למרכז העיר. הלפ עשר דקות, עשרים דקות, חצי שעה, ואף אדם לא ניגש אליו. כולם חזרו לעיר ברכבים פרטיים או באוטובוס.

אחרי שלשת רבעי שעה הגיעה מונת נוספת. היא עצרה בסמוך אליו ומיידתה יצא הנוסע, הוא שילם לנהג ונכנס בשערי בית החולים. כמה שניות לאחר מכן, בטרם נסגרת דלת המונת, יצא אדם מותר בן בית החולים, ניגש לנהג ושאל אם הוא פנוי. הנהג השיב בחיוב, הנוסע נכנס למונית, סטר את הדלת והמונית יצאה לדרכה בחזרה למרכז העיר.

מידע הנהג ראה זאת וליבו נצטב. חשב בליבו: היכן הצדק? אני ממתיך שלשת רבעי שעה – לשווא, ואילו הנהג השני לא הספיק אפילו לזכום את המנוע וכבר מצא נוסע לחזור איתו לעיר. אך מיד לאחר מכן עלתה בליבו המחשבה: וכי? להתקרב לה? אני מאמין באמונה שלמה שפרנסה מן השמים, אם מגיע לי – אקבל, ואם לא מגיע לי – לא אקבל... אם אסור לי להצטרף.

בעד הוא שקוע בהרהורי, הוא רואה קצין א"ם עטור דגות בכירות ויצא מפתח בן בית החולים. הקצין ניגש אליו ושאל אותו באנגלית: "אפשר לנסוע איתך לצפון הארץ?" הנהג השיב בחיוב.

שאל אותו הקצין: "כמה יעלה לי?"

השיב הנהג: "אלף".

הוא התכן אלף שקל. הקצין נכנס למונית והיא יצאה לדרך צפונה. אחרי טכירה ביקש הקצין לדרת, מסר לנהג חבילת שטרות בדולרים, אמר 'תודה רבה' ומחר לצאת מהמונית.

הנהג סופר את השטרות, משפשף את עיניו ואינו מאמין – הקצין נתן לו אלף דולר. מסתבר שכאשר הוא אמר לו 'אלף', הוא היה בטוח שכונתו לאלף דולר והסכים למחיר.

למרות זאת, הנהג לא היה שלם עם חוסר ההבנה. הוא ניסה לחפס את הקצין ולהעמידו על טעותו. הביט מימנה ושמאלה, אך הקצין נעלם מן האופק.

חשב הנהג בליבו: רק לפני שעותי אמרתי לעצמי פרנסה מהשמים וצריך להאמין שמה שמגיע לי – אקבל. לא העליתי בדעתי כי מיד לאחר מכן הקב"ה יזמן לי הוכחה מוחשית לכך...

זהו מה שהשם אומר למשה מה שנראה לך כקשי גדול אולם זה הרישועה הגדולה לעם ישראל,

שנוכה להתחזק ביסוד זה, אמן. שבת שלום

היה שום תרופה למחלתו, אלא רק התרופה הזאת של ה'פניצילין'. קיבל בן העשיר את ה'פניצילין' והתרפא.

יוצא אם כן שהעשיר גידל את הילד הזה ועשה אותו פרופסור, וכל זה בשביל שעוד הפעם יציל את הבן שלו. רואים איך הקדוש ברוך הוא מסדר את העניינים 'מידה כנגד מידה'.

צפרדעים עם ערכים

אומר הזוהר הקדוש, למה השם נתן להם את המכה של הצפרדעים שהיו עושים להם רעש גדול? מאחר שהמצרים היו עושים כל הזמן צער גדול לעמ"י, מכעיתים ומפחידים אותם. ולכן השם אמר להם 'אני אתן לכם עכשיו מי שיפחיד אתכם...'. הם לא נתנו לעמ"י לאכול את הפת שלהם בנחת. בנוסף, ידיהם של עמ"י היו מגואלות בטיט ועפר, ולכן, הצפרדעים היו נכנסים בכזק של המצרים וכתנורים, וידי המצרים היו מגואלות בדם של הצפרדעים.

אצל הצפרדעים היו מדרגות ברמת מסירות הנפש שלהם. הכי מובחרים היו אלה שהשליכו עצמם לזרוע התנורים של המצרים. הפחותים מהם השליכו עצמם למיטה של פרעה. ולכן כתוב **'וימותו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השרות'**, ואילו מהתנורים לא מתו, אלה שמסרו עצמם לקידוש השם לא מתו.

מסירות נפש של צדיקים

כתוב במדרש, שחנניה מישאל ועזריה למדו מן מהצפרדעים קל וחומר. כאשר נבוכדנצר העמיד צלם מזהב בטובה שישים אמה (שלושים מטר), והניח תחת הלשון של הצלם את 'ציץ הזהב' של הכהן גדול שהיה בו 'שם המפורש' שהביא אותו מקדש הקודשים, ואז היה מוציא הצלם מילים מהפה 'אנוכי השם אלוהיך' ו"ל. **וכולם היו משתחוים לצלם של נבוכדנצר.**

ביקש נבוכדנצר, שכל אומה ולשון ישלחו שלושה נציגים להשתחוות לצלם. מעמ"י היו חנניה מישאל ועזריה. הלכו השלושה להתייעץ עם יחזקאל הנביא שהיה גדול הדור. אמר להם הנביא: 'כך מקובלני מישעיה הנביא "חבי כמעט רגע, עד יעבור זעם", כלומר - **תתחבאו**. אמרו לו: 'רבינו, לא זו השאלה אם ללכת או לא. אנחנו רוצים לקדש שם שמים. **השאלה היא, אם השם יעשה לנו נס או לא?** הלך ושאל את הקדוש ברוך הוא, והשיב לו שלא יציל אותם!!

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
 בבית הכנסת שלכם:
 צרו קשר בטל: 077-5122948
 והקליטו את הודעתכם למערכת:
 שם מלא, מ"ס טלפון לחזרה,
 שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
 שלחו מייל לכתובת
 office@mrbs.co.il
 עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
 העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התענוגות ודרכים ברכי
התענוגות "במידות טובות" והתענוגות דרך
ארץ מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאבירי המיסודות

הכרת הטוב נותנת חיים

אחת המדיניות הנחשקות ביותר לתיירות עבור התיירים בעולם כולו היא מדינתנו הקטנה - ארץ הקודש - ישראל, העיר הנחשקת ביותר - עיר הקודש - עיר היופי - ירושלים.

שתי יתירות מאמריקה הגיעו לראות את ארץ הקודש מקרוב, באחד מימי ביקורם הן סיירו בבית ישראל - ירושלים, עם התקדמות השעות והזמן חשו הן רעב ורצו לסעוד את נפשם, הן נכנסו למסעדת "סבארו" הירושלמית שזיהתה בקרבת מקום אליהן.

בהגיען המסעדה היתה מלאה בסועדים, מלצרית אחת מצוות המסעדה קיבלה את פניהן ופנתה אליהן: "בנות רבות, המסעדה כרגע מלאה, אם אתם מעוניינים - תעשו סיבוב כאן בחנויות הסמוכות ועוד שעה קלה תחזרו ותסעודו באהבה".

התיירות שמעו לקול המלצרית ופנו לסיבוב בחנויות הסמוכות, לא עברו דקות רבות ואז הן רעשו מקול פיצוץ עז שהעריד את כל האזור, כשיצאו מהחנות הבחינו והבינו מהיכן מקור הפיצוץ - ממסעדת סבארו שכן היו אמורות להיות בתוכה בדיקות אלו לולי שמעו למלצרית נחוצה להן לחזור עוד שעה קלה שירד העומס.

ליבם נחמץ וכאב לראות המראות הקשים, רצו הן להבחין ולראות את שלום הסועדים ובפרט לדעת מה שלום המלצרית שבעצתה לצאת - יתכן וניצלו חייהן. אבל אז כבר היו שם מחסומים משטרתיים ואנשי הבטחון וההצלה לא אפשרו להיכנס לזירה.

התיירות לא ויתרו והחליטו לברר על המלצרית, הן גילו לביקור אחרון למלצרית, הן הודו לה ונפרדו ממנה בחום ובאחריות רפואה שלמה, לא לפני שהשאירו לה את הכתובת שלהן בארצות הברית באמון לה: "אם תבקרי בארצות הברית - נשמח שתבאי לבקר אותנו, אלו הכתובת והפלאפונים שלנו". כך נפרדו הן שבידי המלצרית הנייר עם הכתובת והפלאפונים שלהן.

לא עברו ימים רבים ומצבה של המלצרית התדרדר והיא היתה צריכה לטוס לטיפול דחוף ב... ארצות הברית, היא נזכרה בתיירות שכל כך דאגו לה, הרימה להן פלאפון והן הודיעו לה שישימונה לארצה, הידיעה שיש לה אצל מי להתארח ואת מי לבקר הקלה עליה לצאת למסע לארץ וזה שמספחתה הרחבה נשארה מאחור בארץ ישראל, והיא עלתה על המסוס בדרכה לארצות הברית.

בהגיעה לשרה התעופה קבלו שתי התיירות את פניה בחום ובמאור פנים והודיע לה שילוו אותה ויהיו לצידה, הן ליוו אותה לבית החולים ולא משו ידם מלבקרה מידי יום ביומו.

ויהי היום והגיע יום הניתוח החשוב, השתים לקחו חופשה מעבודתן ומשעות הבוקר המוקדמות שהו לצידה, הן עודדו אותה במילים חמות ולבביות, נסכו בה כחשון והרימו לה את המצב רוח.

ואז... כעבור מספר שעות אירע האסון הגורא "אסון התאומים" המוכר והכואב.

באותו היום הן לא היו בעבודתן שהיתה במשרד ששכן באחד ממגדלי התאומים, הן היו עסוקים בחסד ובהכרת הטוב.

משה רבנו לא הביא על מצרים את מכות: דם, צפרדע וכינים מטעם הכרת הטוב ליאור שהיה עליו זמן מועט בתביה, ואת הארץ לא הכה שכיסה בה את המצרי שהרגו על שהרג את אחיו העברי.

הכרת הטוב הינה מיסודות היהדות.

בואו לא נשכח להעריך ולהוקיר טובה לכל מי שעזר לנו בדרך ובפרט לאנשים הקרובים אלינו ולבואר עולם שנותן לנו כל כך הרבה טובות.

משולחן המלך

לעשות תשובה זה טוב. כמו שאומר הזוהר - 'מפני שיבה, תקום'. הפשט זה לקום בפני אדם זקן. אך כתוב בזוהר הקדוש שאומרים לאדם - 'אתה, לפני השיבה שלך, לפני שתהיה זקן, תקום, תעשה תשובה!' כל עוד כוחו כמותניו, יש ערך לתשובה של האדם.

המתגבר על יצרו אין מאושד ממנו

בלעם הרשע אמר "חמות נפשי מות ישרים, וזהי אחוריתי כמוהו". הוא אמר, שכשיהיה זקן 'חטייאר', ילך ויעשה תשובה. אך, חמישים שנה להניח תפילין הוא לא רוצה, חמישים שנה לשמור שבת הוא לא רוצה, חמישים שנה לשמור טהרת המושפחה הוא לא רוצה. אלא, אומר שיעשה תשובה בגיל שמונים ויעשה תיקון על העונות ויבוא לשיבה.

מה קרה אתו בסוף? "זאת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב". משהו המתין לו שיהיה זקן? למה, יש לו ביטוח חיים?

התשובה היא אחרת והכל זה אחר, כאשר האדם צעיר ועושה תשובה, וגם, יש לו שמחת חיים כשהוא צעיר ועושה תשובה, זה שמחה רוחנית שאין כמוה. 'רשעים מלאי חרטות', אך הצדיקים כל הזמן שמחים, אפילו שאתה רואה אותם מתגברים על היצר ולא אוכלים לא שותים ולא עושים מה שלא צריך, אך הם שמחים כי הם עושים רצון השם, הם יודעים שהם לומדים טוב, מתפללים טוב, והולכים לפי ההלכה, יש פעמים פיתויים של היצר, ומתגברים עליו. אך סוף דבר, האדם הזה שמח. לכן אומר הפסוק "וישכם אברהם בבוקר, ויחבוש את חמורו, ויקח את שני נעריו עמו". 'אברהם', זה כינוי לגוף. 'בבוקר', זה כימי הבחורות. 'ויחבוש את חמורו', היה כופה את החומרות שלו. ואז, לוקח את 'שני נעריו עמו', את שנות הנעירות וימי הנעדרות, הוא לא נותן את ימי הנעדרות ליצר, ה' יזכנו.

אמרו השלשה, שאף על פי כן הם ימסרו עצמם לקדושת השם. כשראה אותם הולכים, התחיל לבכות. אמר: 'לא חבל על הצדיקים הללו שהולכים מן העולם?'.

'הצדיקים שהתירו מים על המלאך'

נתגלה אליו מלאך השם ואמר 'אפילו שקיבלת כנבואה שלא יינצלו, הם ילכו לשם שמים והקדוש ברוך הוא יציל אותם. אך אל תאמר להם זאת'. כשהגיעו ליד הצלם, אפילו שכולם השתחוו, הם נעמדו זקופים, שנאמר "זאת קומתך דמותה לתמר", כשם שעץ תמר עומד זקוף, כך הם עמדו זקופים. מיד כעס המלך וציווה לזרוק אותם לזרז כבשן האש שהוסק שבעה ימים ושבעה לילות.

באותה שעה, שלח הקדוש ברוך הוא את המלאך גבריאל להציל אותם, צינן מבכנים והקריח מבחון את הכבשן אש, וכל אלה שהיו מבחון, כשזרקו את השלושה לאש, נשרפו, ואילו הם נשארו חיים. הכיט נבוכדנאצר ואמר 'אני רואה ארכעה בפנים'. הרביעי היה המלאך, התחיל נבוכדנאצר לשבח את הקדוש ברוך הוא.

הגמרא אומרת בירושלמי, שגבריאל המלאך נכוה מהחום, וחנניה מישאל ועזריה התירו מים לרפאות. אז הבינו כולם, ששלושת הצדיקים יותר חשובים מהמלאכים. צעק נבוכדנאצר שיוציאו אותם, והריח מזקנם ריח קדש. ושיבה את הקדוש ברוך הוא, אך בא המלאך ונתן לו סתירה על פיו ואמר לו שהקדוש ברוך הוא לא חפץ בשבח של גינים.

'תתמודד מול היצר שיש לך כח...'

נמצאים אנו בימים הקדושים, ימי השוככים, מכינים את עצמנו להיות קדושים וטהורים. והכל תלוי בתשובה. אומרים **שעיקר התשובה זה שאדם שב בימי בחורותו כשהוא צעיר.** כמו שכתוב "זכור את בוראך כימי בחורותך". כמו שאומר הרמב"ם בהלכות תשובה, שהטעם לכך הוא, שאז התשובה היא שלימה, כי האדם עושה תשובה בעוד שהיצר הרע תקיף וחזק ומוליד אותו, ויש לאדם כח לעשות עבירות, ובכל זאת עושה תשובה. מה שאין כן בימי הזקנה כבר תש כוחו. לכן, כל מה שימחר אדם

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בישיבת המישי"ר רח' אודס ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בבנה ובנהא

ותיה קלה וחמה
לרוחת הלומדים

בגין דא יפקון מן

מה אומרים עליו הבריות כי שמעה שהיא צריכה להתחתן עמו, והוא אמרין לה עובדו דההוא רשע והיו אומרים לה את מעשיו והיו מספרים לה שהוא רשע מרשע איך שהוא מלסטם את הבריות וכו', ודחילת למנפל בגו ערביה, והוה בכת כל יומא, עד דאתרצכו עינהא ולכן פחדה ליפול בטורלו והיתה מתפללת וטובה בכל יום ויום עד שנתרצכו עיניה ונעשו רכות ולא כל כך יפוח.

וקודשא בריך הוא אמר, אנת בכת בגין ההוא צדיקא, דלא תהוי בערביה דההוא רשע אמר הקב"ה את לאה הצדקת בכית עטור אותו צדיק לזכות להתחתן עם יעקב כדי שלא תפלי בטורלו של אותו רשע עשו. חייך, אחתך תקום בפרשת ארחין, ותבכי על גלותהון ד'ישא'אל דעי לך לאה אני נשבע שאחותך רחל תעמוד בפרשת דרכים ותבכה מרוב צער על גלותהם של ישראל תחת זה שאת בכית לדיות בחלקו של יעקב, ואת תקום לגו ולא תבכי עליהו ורחל איחי בכת על גלותהון ד'ישא'אל ואת לאה תעמדי בפנים לא בפרשת דרכים אלא את תהיי במערת המכפלה עם האבות, אלא שרחל היא תעמוד בפרשת דרכים ותבכה עליהם ולכן רחל היא שבוכה על גלותהם של ישראל כי הם בוכים על קברה והיא בוכה עליהם.

רחל אילמת ואין לה כח לבכות על בניה

תא חזי, כנסת ישראל הכי אקרי, רחל בא וראה, השכינה נקראת בשם רחל. כמה דאת אמר, (ישעיה ג') וברחל לפני גזוניה נאלמה כמו רחל שהיא נעשית אילמת ולא יכולה לדבר מפני גזוניה שהם השרים התחתונים. אמאי נאלמה. דכד שלטין שאר עמין, קלא אתפסק מיניה, והיא אתאלמת ומסכיר מדוע היא נעשית כאילמת היות שכאשר שולטים ומושלים אומות העולם על ישראל מחמת העוונות והם בגלות תחת אדונים קשים הקול שלה נפסק מחמת הצער והיא נעשית כאילמת כי התחתונים לא נותנים לה כח ולא מעלים לה מ"ן.

כשרחל בוכה נשמע קולה עד ירושלים של מעלה

ודא הוא דכתיב, קול ברמה נשמע נחי בכי תמרורים. קול ברמה נשמע דא ירושלים לעילא רחל מבכה על בניה, וזה מה שכתוב קול ברמה נשמע במקום גבוה ורם והיא ירושלים של מעלה שהיא סוד הבינה, שעד שם למעלה נשמע שרחל בוכה על בניה שהם בגלות, דהיינו כל זמנא ד'ישא'אל אנון בגלותא, איחי מבכה עליהו דאיחי אמא דלהון כל זמן שישראל בגלות, השכינה בוכה עליהם מכיון שהיא

עולמות העולם הזה והעולם הבא בשתי אותיות י"ה שבהם הם נבראו אות י' עולם הבא אות ה' העולם הזה. עלמא דא. בדינא אתברי, ועל דינא קיימא, הדינא הוא דכתיב העולם הזה נברא במדת הדין ועומד וקיים על הדין כמו שכתוב, (בראשית א') בראשית ברא אלהים הדין אלד"ם הוא מדת הדין. מאי טעמא, בגין דיתנהגון בני נשא בדינא, ולא יפקון מאורחא לכר ומה הטעם שנברא העולם הזה בדין, ומשיב כדי שיתנהגו בני אדם על פי דיני התורה ולא יצאו מדרך האמת והישר לדון.

מדוע המצרים קבלו מכה קשה ופחד מהקולות של הצפרדעים

(דף כט ע"ב) ושרץ היאוד צפרדעים ועלו וכאו בכיתך. רבי שמעון פתח ואמר, (ירמיה ל"א) קול ברמה נשמע נחי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'. תא חזי, האי קרא אוקמוה בכמה אתרי בא וראה זה הפסוק שרחל מבכה על בניה פירשנו אותו בכמה מקומות, והאי קרא קשיא וזה הפסוק יש בו קושיה, רחל מבכה על בניה, בנהא דרחל יוסף ובנימין הוו ולא יתיר מדוע רק רחל בוכה הרי לרחל היו רק שני בנים יוסף ובנימין ולא יותר, ואלה (פולחן) שית שבטין הוו דילה, אמאי בכת רחל ולא לאה ולא היו לה ששה שבטים א"כ מדוע כתוב רחל מבכה על בניה ולא לאה.

עיני לאה רכות מבכי על יעקב

אלא הכי אמרו בתיב, (בראשית כ"ט) ועיני לאה רכות. אמאי רכות אלא התירוץ לזה שידוע שאמר דכותינו על הפסוק "ועיני לאה רכות" ומדוע היו עיני לאה רכות. בגין דכל יומא נפקת לפרשת ארחין, ושאלת על עשו לפי שכל יום ויום היתה יוצאת לפרשת דרכים ושואלת על עשו מה מעשיו לראות

זוהר על הפרשה

הכל ממנו יתברך

(ח"ב דף כ"ב ע"א) וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה (שמות ו') וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי וגו'. רבי אבא פתח, (ישעיה כ"ז) בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צוד עולמים צריך להתחזק בכחון בקב"ה ולא ח"י בזולתו ובחזק הזה צריך להשאר ולהתמיד בו ושלם יתמוטט בגין שום סיבה שבעולם. בטחו ביהוה, כל בני עלמא בעיני לאתתקפא ביה בקודשא בריך הוא, ולמהויה רחצנו דלהון ביה כל בני העולם צריכים להתחזק בעבודתו יתברך ובמצוותיו יהיה חפץ מאד ולאחד שהאדם זכה להתחזק בעבודתו ישים בטחונו בקב"ה וידע שהקב"ה יזמין לו כל צרכיו ולא יחשוב כווד ועצם ידי אלא ידע שהכל ממנו יתברך.

מי ששם בטחונו וחזקו בראוי בקב"ה לא יכולים להרע לו ולהזיקו

דבר אחר בטחו ביהוה עדי עד, כל יומי דבר נש. בעי לאתתקפא ביה בקודשא בריך הוא פירוש אחר על הפסוק הנ"ל, כל ימיו של האדם צריך להתחזק ולבטוח בקב"ה ואפילו ביום צרה שלא תבא לו, לא להתיראש מן הרומים, (דקבי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בד בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) ומאן דשוי ביה, בטחוניה ותוקפיה כדקא יאות, לא יכלין לאבאשא ליה כל בני עלמא ומי ששם בטחונו וחזקו בראוי בקב"ה לא יכולים להרע לו ולהזיקו כל בני העולם. (דקבי אמר דוד (תהלים כ"ה) אלהי בד בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי) דכל מאן דשוי ותוקפיה בשמא קדישא, אתקיים בעלמא שכל מי ששם מבטחו וחזקו בשם הקדוש הוי"ה ב"ה יתקיים בעולם כי יש לו הבטחון הגדול בשם הקדוש.

העולם הזה נברא בדין, כדי שיתנהגו בני אדם על פי דיני התורה

מאי טעמא, בגין דעלמא, בשמיה קדישא אתקיים ומה הטעם לזה, לפי שהעולם עומד ומתקיים בשם הקדוש הוי"ה ב"ה. הדין הוא דכתיב זה מה שכתוב, (ישעיה כ"ז) כי ביה יהוה (דף כ"ב ע"ב) צוד עולמים: צידר עלמין. דהא בתרין אתון אתברון עלמין, עלמא דין ועלמא דאתי ופירוש, שהקב"ה צידר ב'

זוהר על הפרשה

שְׂרָה לִגְבִיָּה ומפרש והולך שפרעה הראשון בשעה שנקלחה שרה אליו, רמזו ל**אִמְנוּן**, וציירו **ההוא דיוקנא באדריה על ערסיה בכותלא**, לא נח דעתיה, עד דעבדו **דיוקנא דשְׂרָה בנסירו** רמזו לאומנן שלו שיציירו את הדיוקן של שרה בחדר משכבו- על מטתו בכותל, ולא נחה דעתו עד שעשו וחקקו את הדיוקן של שרה כתבנית עץ בולטת כתבנית גוף ממש, וכך **סליק לערסיה**, סליק לה עמיה וכאשר עלה למטתו העלה צורה זו עמו, כל מלכא דאתא אפתייה, הוה חמי ההוא דיוקנא מציינא ציורא כל מלך שבא אחריו היה רואה אותו הדיוקן מצוירת בציוו, והוה עאלין קמיה בדיחין והיו נכנסים לפניו בדחנים, ועדין לא היה שמח, כד סליק לערסיה הוה אתהני בכהו ציור אבל כאשר עלה למיטתו היה נהנה מאותו הציור של שרה. בגין כך, מלכא אלקי הכא יתיר מכלא בשביל כך המלך פרעה לקח כאן יותר מכולם. (תא חזי) היינו דכתיב וזהו שכתוב, ובחדר משכבך ועל מטתך בשביל צורת שרה שהיתה על מטתו. ולכתור ואח"כ, ובבית עבדיך ובביתך. ובכלהו לא כתיב על מטתם אבל בשאר העם לא כתוב על מטתם, אלא ליה בלחודיה אלא בפרעה לבדו ובשביל צורת שרה שהיתה על מטתו.

החשק של הצדיקים הוא להזכיר לקב"ה על גלות השכינה

כד אתפליג ליליא, אנון דתיאובתא דילהון לאדכרא תדיר לקודשא בריך הוא מפרש הרב מעלת תיקון חצות ואומר, כי בזמן חצות לילה, אלו הצדיקים שהחשק שלהם להזכיר תמיד לקב"ה, להזכיר על גלות השכינה ותיקון השכינה, לא יחבי שכיבו ללבא לא נותנים דומיה ללבם, וקיימין לאדכרא ליה לקודשא בריך הוא ועומדים בחצות לילה להזכיר לקב"ה על תקון השכינה. כד סליק צפרא, מקדימין לבי כנישתא כאשר עלה אור הבורק מקדימים לבא לבית הכנסת, ומשכחאן ליה לקודשא בריך הוא ומשכחים לו לקב"ה. וכן בתר פלגות יומא וכן אחר חצות היום, מתפללים תפילת מנחה. וכן בליליא, כד אתחשך ואתרבק ליליא בחשוכא וכת שמשא וכן כלילה כאשר נחשך היום ונרבק הלילה בחושך ושוקעת השמש, הם מתפללים ערבית להמתיק הדינים. על אלין כתיב ועל אלו נאמר (ישעיה סב ו) המזכרים את יהוה אל דמי לבם. ודא עמא קדישא דישאל וזה העם הקדוש עם ישראל, שלא פוסקים מלהתפלל ולשבח לקב"ה.

ואלו שמתו מה עשו. נהמא הוה בתנורא ועאלין בגו נהמא לחם היה בתנור, ונכנסו בתוך הלחם ומתבקעין ונפקי מנייהו אחרנין, ואשתאבין בנהמא והצפרדעים נבקעו ויצאו מהם צפרדעים אחרים, ונשאבו בתוך הלחם. אתו למיכל מנה ההוא פתא, אתהדרו עורדעניא במעיייהו, ורקדו וזמנו קליו, עד דהוו מתים ובשכחו המצריים לאכול מאותו הלחם, היה נהפך לצפרדעים בתוך מעיהם, והיו ורקדו ומרימו קול עד שהיו מתים. ודא קשיא לון מכלא וזה היה קשה להם יותר מהכל.

תא חזי באורא, כתיב כחוב ושרץ היאר צפרדעים ועלו וכאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך. פרעה איהו אלקי קדמא מכלהו ויתיר מכלהו פרעה הוא שלקה הראשון מכולם ויותר מכולם, כמ"ש וככה ובעמך ובכל עבדיך. ליהני שמיא די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא, והוא פקיד עובדין דבני נשא, בכל מה דעבדי יהי שם של ה' מבורך מן העולם ועד העולם, שהוא פוקד וזוכר מעשיהם של בני אדם בכל מה שעושים.

כתיב (בראשית י"ב) על שרה אמנו ויבאו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותתקן האשה בית פרעה. האי קרא לדרשא הוא דאתא זה הפסוק לדרשה הוא בא. תלת פרעה חכא שלש פעמים נזכר פרעה בפסוק, והם כנגד שלשה מלכי מצרים שנקראו פרעה, ומלכו במצרים מזמן אברהם אבינו עד שיצאו ישראל ממצרים. חר, בכהו זמנא אחד באותו הזמן אצל שרה. וחד, ביומוי דיוסף ואחד בימי יוסף. וחד, ביומוי דמשה דאלקי בקולפוי ואחד בימי משה רבנו שלקה במקלו. (ס"א האי קרא כלא אתקנים בפרעה קדמא אכל בשעתא וכו') (והא קרא אתקנים).

למה הצפרדעים הגיעו רק למטה של פרעה

פרעה קדמא, בשעתא דאתנסיכת

מן גלותא ברחמי

האמא שלהם. מאנה להנחם על בגיה. מאי טעמא. כי איננו מה הטעם שממאנת להנחם כי עם ישראל אינם עם הקב"ה ולא נמצאים בארץ הקדושה בבנין בית המקדש. כי אינם מבעי ליה ומקשה מדוע אמר כי איננו בלשון יחיד, היה צ"ל כי אינם בלשון רבים. אלא, בגין דבעלה דאיהו קול, אסתלק מנה, ולא אתחבר בחדה ומתוך, בגלל שבעלה שהוא פרצוף ז"א בסוד הקול נסתלק ממנה ולא נתחבר עמה בסוד היתוך כי השכינה בגלות עם עם ישראל.

כל זמן שישראל עדיין בגלות רחל מבכה עליהם

ותא חזי, לאו שעתא חדא איהי, דככת עליהו דישאל ובא וראה לא היתה רק שעה אחת שרחל בכתה על עם ישראל, אלא בכל זמנא וזמנא דאנן בגלותא אלא כל זמן וזמן שהם עדיין בגלות היא בוכה עליהם. ובגין כך, קודשא בריך הוא גרם לון קלא למצריא ומפני שגלות מצרים גרמה שיתסלק "הקול" מהשכינה, כלומר שהסתלק קוב"ה משכינתיה, ולכן הקב"ה גרם להם קול למצרים במכת בכורות, דכתיב, שכתוב (שמות י"א) והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים, אשר במהו לא נהיתה וגו' כי הקב"ה בתחילה הכה אותם ושיגע אותם והיו מכים ראשם זה בזה ובכתלים עד הבורק. וזמין לון קליו אחרנין, באנן עורדענין, דזמנו קליו במעיייהו, והוה נפלי בשוקי כמותם והכין להם קולות אחרים באותם הצפרדעים שהרימו קולותיהם במעיים של המצרים והיו נופלים בשווקים כמותם.

הצפרדעים שנכנסו לאש הלכו חיים בתוך התנור ולא נשרפו

ותעל הצפרדע שואל מדוע כתוב הצפרדע בלשון יחיד, חדא הות, ואולידת, ואתמליית ארעא מנייהו ומפרש, צפרדע אחת היתה, והשריצה עד שנתמלאה כל מצרים מהם. והוה בלחו מסרין גרמייהו לאשא והיו כולם מוסרים עצמם להכנס כאש, דכתיב שכתוב ובתנוריד ובמשאוריד. ומאי הוה אמרי ומה היו אומרים (תהלים ס"ו) באנו כאש וכמים ותוציאנו לריוה "כאש" זהו התנור, ו"מים" של לשת הבצק, ותוציאנו לריוה, אחרי שהלחם נאפה היו פועלים זרע חדש וכדמפרש לקמן. ואי תימא, אי חכי מאי איכפת להו למצריא דעאלין לאשא כל אנן עורדענין ואם תאמר, אם כך מה איכפת להם למצרים שכל אותם הצפרדעים נכנסו כאש אלא ומתרין בלחו עאלין לאשא, ואזלין בתנורא ולא מתין כולם נכנסו לאש אבל היו הולכים בתוך התנור ולא היו מתים. ואנן דמתין מאי קא עבדי

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודש
של מן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **"שרפי הקודש"**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

**רבי ישראל אבוחצירא - "באבא
סאלי" זצוק"ל**

סאלי' - בחור בן שלושים ואחד, בסך הכל - הוא עמד. שאלו אותו, "למה קמת לכבוד בחור צעיר?" אמר להם, "עד היום לא ראיתי ירא ה' כמוהו. יש אנשים עם יראת שמים, אבל לא כמוהו."

פתח את שערי בית כנסת האר"י

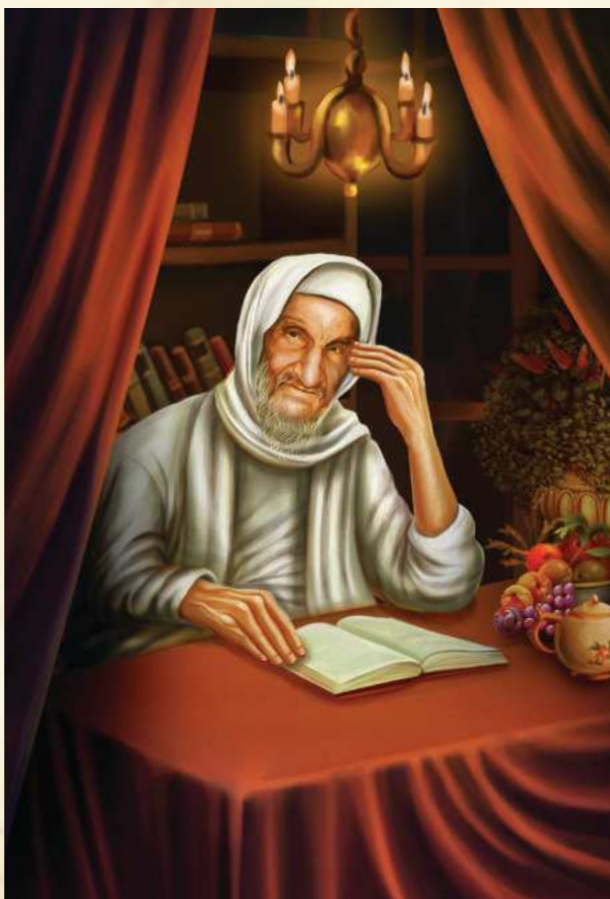
זמן קצר אחרי עלייתו של הבבא סאלי ארצה, ערך ביקור מקיף בהרי הגליל, ופקד קברי צדיקים המצויים שם. גולת הכותרת של ביקורו בגליל, היה ביקור שערך בצפת, לתפילה על קברו של האר"י הקדוש ומוקד ה"בית יוסף". ה'בבא סאלי' הלך לטבול במקווה האר"י, אשר סגולה מקובלת ומפורסמת היא, שכל הטובל במקווה זה לא ייפטר מן העולם בלא תשובה. לאחר הטבילה במקווה, ביקש לבקר בבית הכנסת של האר"י, אך נאמר לו שבית הכנסת סגור על מנעול וברייח מזה שנים, ואיש לא מעז להיכנס לשם. זאת, לאחר שבשנים האחרונות מתו מספר אנשים שניסו את כוחם ונכנסו אליו.

ה'בבא סאלי' שלח את משמשו אל גבאי בית הכנסת, אחד מזקני העיר, על מנת לקבל ממנו את המפתח של בית הכנסת. הגבאי, ששמר על המפתח מכל משמר, חשש למסור אותו למשכ"ק של רבינו, מאחר שכל מי שניסה לפני כן להיכנס, לא יצא משם חי. אך לאחר הפצרות רבות מצד ה'בבא סאלי', נאות הגבאי למסור את המפתח, וזוך שהוא עוקב בחרידה אחר המתרחש.

משקיבל ה'בבא סאלי' את המפתח לידו, ביקש

לא ראיתי ירא ה' כמוהו

כשהגיע ה'בבא סאלי' לירושלים, הוא היה בן שלושים ואחד, וכבר היה כמלאך ה' צבאות. כשנכנס לבקר את הרב אלפנדרי, שהיה אז בגיל 117, וגם היה הרב הראשי של טורקיה מטעם הסולטן, שהוא תפקיד מכובד מאוד. מיד עמד לכבודו, על אף שלא היה עומד לאף אחד. הרב אלפנדרי היה ת"ח גדול, וגם היה לו זיכרון גדול. הוא היה זוכר גם מה שלמד מאה שנה אחורה. גם חיבר שו"ת בשם "סבא קדישא", והיו באים אצלו גדולי הרבנים והאדמו"רים. ולמרות רום מדרגתו וכבודו, כשבא אליו ה'בבא

הבבא סאלי

הבבא סאלי

משמשו שיחזיק בגלימתו וייכנס יחד עימו לבית הכנסת. כשהוא חיוור ורועד מפחד, נלווה המשמש ל'בבא סאלי', אשר חזקו ואמנו לו לכל יפחד, כי כל רע לא יאונה לו. ה'בבא סאלי' פתח את בית הכנסת, ומיד ניגש אל ארון הקודש שבהיכל, פתחו, וקרא באחד מספרי התורה שבו. אחר כך ערך שם תפילה קצרה, ואמר למשכ"ק שעתה יכול הוא לעזוב את גלימתו, כי הסכנה כבר חלפה. "כ"ה הצלחנו לערוך תיקון לבית הכנסת, ומעתה לא יינזק אף אדם שיבוא בשעריו."

הגבאי, שהמתין בנשימה עצורה מחוץ לבית הכנסת, לא האמין למראה עיניו, כשראה את ה'בבא סאלי' יוצא בפנים קודנות מקדושה ושמחה, ביחד עם משמשו. כשקיבל את המפתח בחזרה, הודה מאוד לרבינו על פעולתו. מאותו יום, פתחו בית הכנסת לרווחה לכל מבקר, כשפעולתו זאת מוסיפה פרסום רב לדמותו, שכבר קודם היתה מפורסמת ומוערצת מאוד.

בסערה בלב ים

לאחר ששהה למעלה משנה בארץ הקודש, עשה ה'בבא סאלי' את דרכו חזרה באונייה לצפון אפריקה. היה זה בשלהי שנת תרצ"ד, והאוניות לא היו המשוכללות והנוחות ביותר, אך ר' ישראל אבוחצירא קיבל חדר בירכתי האונייה, בו המשיך בעבודת ה' כהרגלו.

ה'בבא סאלי', שהיה שקוע מאוד בלימודו, לא הבחין באחד מימי הנסיעה בסערה החזקה שפרצה בים, ואשר טלטלה את האונייה כקנה סוף. נוסעי האונייה היו מבוהלים ונפחדים, ולצוות המלווים לא היתה כל אפשרות להקל על המצב. כל נוסעי האונייה רוכזו למקום אחד, על מנת לטכס יחד עצה, כיצד להיחלץ מן הצרה המתרגשת ובאה עליהם, ולנסות לעורר איש את רעהו בשעה קשה כזאת.

החדר הפנימי של ציון הרשב"י, וראו שם את קדוש ישראל ה'כבא סאלי' עושה סעודה - הם עמדו מן הצד ממתינים שהצדיק יקרא להם בכדי שיסכו עימו, אך ה'כבא סאלי' התעלם מהם ולא

קרא להם, סיפר רבינו שבאותה עת הרגישו החמצה גדולה בליבם, מדוע לא מזמין אותם הצדיק לסעוד עימו? אולם בכל זאת הם ידעו שלא ראוי לגשת מבלי שיקרא להם.

עמדו הרבנים בצד, ועדיין ה'כבא סאלי' לא קורא להם. אחרי זמן מה הגיע יהודי

שני מימין סידנא בבא סאלי, קיצוני משמאל הבבא מאיר

אמריקאי ליכבא סאלי' לחש באוזנו כמה מילים והעביר לידיו הקדושות מעטפה. לאחר מכן, סימן להם ה'כבא סאלי' לבוא אליו. כאשר נגשו לצדיק נתן ה'כבא סאלי' את המעטפה לרבי חיים טודרוס ואמר לו, "את המעטפה הזאת תחזיר למי שלוית ממנו את הכסף! ואותו אברך שהלכתם להוציא ממגרש הרוסים - הוא כבר יצא!"

פתחו השניים את המעטפה, והיה בפנים בדיוק אלף דולר. אמר רבי חיים למורנו הרב שליט"א, "אתה רואה? לא האמנת שיהיה בסדר..", והעביר את המעטפה לידי מורינו למשמרת, עד שהגיעו לירושלים וכסף הוחזר למלווה.

פלא פלאות.

שרפי קדוש

אמר רבי חיים למורנו הרב שליט"א, "בוא נלך למגרש הרוסים ונוציא אותו. נולד לו בן, והוא צריך להיות בכרית". הלכו לשם השניים, והמפקד אמר שאין מה לעשות. האברך לא ישוחרר. גם כשניסו לומר לו שנולד לאברך הזה בן, המפקד סרב להשתכנע.

"אני אוק לך ערכות עליו!" אמר אז רבי חיים למפקד.

"אתה יודע מה?" ענה המפקד, "זן לי אלף דולר!"

באותם ימים, לפני למעלה מארבעים שנה, מדובר היה בסכום כסף עצום. הלך רבי חיים ולווה את הסכום. אך

כשהגיע אל המפקד, הוא כבר שינה את דעתו, ולא היה מוכן לשחרר את אברך בערכות.

"בוא ניסע למירון," אמר רבי חיים למורנו הרב שליט"א. ענה לו מורנו הרב שליט"א שקודם כל יחזיר את הכסף שלו, ורק אח"כ ייסעו. לפי שהכיר מו"ד את רבי חיים שעלול הוא לבזבז את כל הממון בדרך למירון.

"אתה, אל תגיד לי מה לעשות. אני נוסע למירון!" התעקש רבי חיים, ומיד עצר מונית, הורה לרבינו לעלות עימו, והשניים הפליגו למירון. בדרך, ירד רבי חיים באיזה סופר מרקט בעיר טבריה, וקנה כמות גדולה של אוכל ושתייה, והעלה את כל הארגזים על המונית, שמיד המשיכה בדרך עד שב"ה הגיעו למירון.

כשירדו מהמונית, היתה בחוץ קבוצת מתפללים מרוקאים, ורבי חיים ערך להם סעודה שלמה על השולחן, רקד אותם בשמחה, ושתייה איתם עראק. ושרו במרוקאית את שירי הצדיקים שנתחברו על הרשב"י. לאחר שסיימו נכנסו ר' חיים ורבינו לתוך

כאשר באו אל ה'כבא סאלי' להוציאו מחדרו, לא הסכים ללכת אל מקום כינוסם של כל הנוסעים, ותחת זאת ביקש שייקחו אותו אל הסיפון. שם, על הסיפון, ניגש באומץ רב אל מעקה הספינה, שנתקיים בה, "עלו שמים ירדו תהומות" בין גלי הים הסוער, ובכל מספר שניות נשתנה מצב הספינה, כך שבכל פעם קצה אחד עלה למעלה, והקצה השני כמעט שקע כולו במים. כשאותו צד בו עמד ה'כבא סאלי' החל לשקוע, הושיט רבינו את ידו אל תוך מי הים, ובכום שהייתה בידו, שאב מעט ממימי הים, את המים שפך 'כבא סאלי' בחזרה לים בשלוש פעמים, ואז, כשגמר לשפוך בפעם השלישית, החל הים לנוח מזעפו, ותוך מספר דקות נרגע ושכ לאיתנו. קברניט הספינה, שעקב אחר מעשהו של ה'כבא סאלי', לא האמין למראה עיניו. הוא ניגש מיד אל 'כבא סאלי' לנשק את ידו, ולחודות לו על ההצלחה הנפלאה לה היה עד. לאחר שיחה קצרה עם הקברניט, שב ה'כבא סאלי' לחדרו והמשיך בלימוד התורה, תוך שבח לה' על שהצילם, ומתוך תקווה שבמהרה ינחם אל מחוז חפצם לחיים טובים ולשלום.

האש שעמדה על מקומה

פעם, ישב ה'כבא סאלי' בכיתו בסעודת שבת, ואמר דברי תורה. לפתע, נפל לארץ הכלי שהיו דולקים בתוכו הנרות, ופרצה דליקה בחדר. אמר ה'כבא סאלי' זצ"ל לאש, "תיזהר! פה בבית לא מבעירים אש בשבת. אין לך רשות לבעור!" ואכן, מיד באותו עת נעצרה האש. מה שיצא מפיו הקדוש של הרב, אכן התקיים.

כי בשמחה תצאו

בפעם אחרת, התקיימה איזו הפגנה על ניתוחי מתים שהורו כל חכמי ישראל לצאת ולקרוא תהלים כאות מחאה במחללי הגופות של עם ישראל, בעת ההפגנה תפסו המשטרה אברך מיישיבת "פורת יוסף", ולקחו אותו למעצר כ"מגרש הרוסים". בדיוק באותו זמן נולד לאברך הזה בן, והוא, לצערנו, יושב ככלא חסר אונים. הדבר כאב מאוד לרבי חיים טודרוס זצ"ל.

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

המשך דיני רפואה בשבת

האם מותר לתת זריקה לחולה?

יש שרצו להקשות מכאן על הגר"ע, שסובר שפסיק רישיה דלא ניהא ליה מדרכנן מותר, וכאן רואים שבהכנסת הפתילה והוצאתה יש פסיק רישיה של תלישת שערות, וזה רק איסור דרבנן כיון שאין לו ענין בתלישת השערות, וגם הוא לא תולש בכלים המיוחדים לכך, ומוכח שאסור].

לעשות חוקן בשבת

כתב במשנ"ב (ס"ק קנ) שאסור משום שחיקת סממנים, אבל בחולה שאין בו סכנה מותר ע"י שינוי, ויזהר שלא לעשותו ע"י מים ושמן שזו הדרך שעושים, ועדיף ע"י גוי, וכ"כ הבא"ח (תצוה ש"ב אות ז) שיש לאסור, ואע"פ שאין בזה פסיק רישיה של תלישת שערות, אבל אם הוא חולה שנפל למשכב מותר, ודעת החזו"ע (ח"ג עמ' ססט) שאם יש לו צער רב אע"פ שלא נפל למשכב מותר בשינוי, ואם לא יכול בשינוי יעשה כדרכו.

ולכן הנכון ביותר לעשות ע"י מים בלבד, ולעשות ע"י שמן נחלקו בכך האחרונים והרבה אוסרים בכך.

אבל לשותת משקים שמרככים את היציאות, אם דרך בריאים לשותת אותם מותר לשותתם בשבת (חזו"ע ח"ג עמ' ססט).

האם מותר להוריד נפיחות מכה ע"י שילחץ על המקום בקרח?

דעת החזו"ע (ח"ג עמ' שסא) שמותר להניח קרח ע"ג המכה להוריד הנפיחות, וכ"כ החו"ש (ח"ד עמ' רכד), וכ"כ בשש"כ בשם הגרש"א (פל"ה הע' צא) שמותר אף להניח את הנפיחות במים, אמנם דעת המנוחת אהבה (ח"א עמ' תקה) שמותר להניח רק כלי מתכת אבל לא להניח קרח או מגבת רטובה, (כיון שהרפואה באה ע"י המים הקרים או הקרח דמי לסממנים).

האם מותר להרטיב בגד נקי ולהניח על מצחו של חולה להפיג חומו?

כתבו האורלי"צ (ח"ב פל"ו סי"ד) והילקו"י (ח"ד עמ' קה) שמותר לעשות כן בשבת, ואין איסור של כיבוס, כיון שבבגד נקי לא אומרים שרייתו זהו כיבוס, ובלבד שלא ירטיב את הבגד במים מרובים, כי אז יהיה אסור לטלטלה מחשש סחיטה, אלא יולף עליה מים מועטים, אמנם במנוח"א (ח"ב פ"ב הלכה ג) החמיר בזה, והביא את הדעות שגם בבגד נקי אומרים שרייתו זהו כיבוס.

אף אם הוא חולה שאין בו סכנה, כתב באורלי"צ (ח"ב פל"ו אות כ) שמותר, שהרי אין יוצא דם, ואף זריקות שמכניסים לוריד ויש צורך להוציא מעט דם כדי לוודא שהזריקה נכנסה לוריד מותר, וכן מותר לעשות עירוי [אינפוזיה] אע"פ שיוצא מעט דם, אבל בדיקת דם כתב (סע' כא) שאין לעשות משום דהוי מלאכה הצריכה לגופה, אמנם כתבו בחזו"ע (ח"ג עמ' שעג-שעד) ובמנוח"א (ח"ג עמוד צה) שדווקא באופן שאין מוכרח שיצא דם מותר לעשות זריקות, אבל אם בודאי יצא דם אע"פ שהוא מקלקל אסור מדרכנן, ואם הוא חולה שיש בו סכנה לכו"ע מותר, גם בזריקה שמוציאה דם (מנוח"א שם סע' יב).

האם מותר לחבר את המחט למזרק בשבת?

כתב בחזו"ע (ח"ג עמ' שעד) שמותר לחבר את המחט למזרק ואין בו משום מתקן מנא, אמנם באורלי"צ (ח"ב פל"ו אות יט) כתב שאין לחבר בשבת משום מתקן מנא, אא"כ הוא חולה שיש בו סכנה.

האם מותר ליטול זריקות לירידה במשקל כשאינם מוציאות דם?

כתב באורחות שבת (ח"ב עמ' רצו) שמותר ליטול כדורים להרזיה, כיון שאין זה בגדר טיפול בחולי, וא"כ לפי"ז ה"ה לזריקות שמותר כיון שבעצם הזריקה אין איסור כמו שכתבו האחרונים [אורלי"צ פל"ו אות כ, חזו"ע ח"ג עמ' שעד, מנוח"א ח"ג עמ' צה].

האם מותר לאשה בהריון לקחת זריקות לדילול דם?

זריקות לנשים בהריון הנקראות קלקסן [תרופה המדללת את הדם לאשה שמצוי אצלה קרישי דם], אם יש סכנה ודאי שמותר לקחתה, ואם אין סכנה אין לקחת זריקה זו בשבת, ואם לא ידוע אם יש סכנה, עדיף להזריק לאשה ע"י גויה, ואם אין אפשרות יש להתייעץ עם רב.

לעשות רפואה לעצירות בשבת?

מבואר בשו"ע (סע' מט) אדם שיש לו עצירות אסור לתת פתילה בפי הטבעת [כיון שהיה דרכם להניח פתילה שעשויה מסבון ולהכניסה ולהוציאה] כיון שע"י כך הוא מסיר שערות ועובר משום תולש אא"כ עושה בשינוי ובנחת.

מעשה בירחורי

שאלות אקטואליות מבית הרין
בענייני חושן משפט
בעריכת הר"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאבירי מוסדותינו

שילום ולא ידע על ירידת המחיר

שאלה: ראוין פרסם במקומן של השכונה מיטת תינוק בסך שלש מאות שקלים, לאחר שראה שלא היה ביקוש פרסם שוב את המיטה במחיר מאתיים שקלים, יום שלישי בערב דפקו זוג צעיר על דלת ביתו וביקשו לקנות את המיטה, ובתמורתה מסרו לראוין שלש מאות שקלים, ראוין חך בדעתו הלא פרסמתי את המיטה במאתיים שקלים, האם יכול אני לעכב את המאה הנוספים לעצמי או שעלי להחזירם לזוג.

תשובה: אם הזוג לקחו את המיטה ואחר כך שילמו צריך ראוין להחזיר את המאה שקלים לזוג, אבל אם שילמו ואחר כך לקחו את המיטה יכול ראוין להשאיר לעצמו את המאה שקלים.

הנימוק: נראה שאם הזוג הוציאו את התשלום לפני שעשו קנין במיטה יכול ראוין לעכב אצלו את כל מה שנתנו כיון שזכותו למכור את המיטה גם בשלש מאות שקלים ואע"פ שפרסם שימכור במאתיים יכול הוא כעת לשנות את דעתו ולמכור להם בשלש מאות ואין בזה משום מחסורי אמנה כיון שהם לא ידעו מהפרסום של המאתיים ולא היתה להם אמנה כזו. ואפילו אם היו הזוג רואים את המדועה וכעת היה רוצה לחזור בו ולמכור במחיר יותר יקר קודם שמשכו הם את המיטה, מעיקר הרין מותר לו לעשות זה אבל אין זה ראוי ואין רוח חכמים נוטה הימנו וכמו שפסק השו"ע בסימן רד סעיף ו. אבל אם לאחר שהם משכו את המיטה וכבר קנו אותה הוציאו את התשלום הגבוה במקרה זה לא יוכל ראוין לעכב אצלו את המאה הנוספים, כיון שכשמשכו את המיטה היה בדעתו לקבל תשלום של מאתיים שקלים, והדבר ברור שחובת התשלום עבור המקח היא לפי מה שהמוכר מחליט בדעתו שזה יהיה בשבילו תמורת החפץ, ואע"פ שבדעתם היה שהם צריכים לשלם לו יותר, אין זה מחייב אותם, כיון שמה שאין המוכר דורש אין הלוך צריך לשלם, וכיון שאינם חייבים במאה שקלים אלו, אסור למוכר לקחת מהם דבר שאינם חייבים בו.

לזכרון עולם בהיכל ה'

רות
בת שרה

מרדכי
בן חביבה

גבריאל
בן מסעודה

ר' שלום אחרון
בן רחל

איגרת ל בני הנעורים

לדעת להוריד את הראש

במכת ברך נאמר: "והפשטה והשעורה נכתה כי השעורה אביב והפשטה גבעול, והחטיטה והכוסמת לא נוכו כי אפילות הנה" (שמות ט, לא-לב), ופירש רש"י נכתה מלשון שכירה היינו שהפשטה והשעורה נשכרו כי הם קשות וחזקות, אבל החטיטה והכוסמת לא נשכרו כי הם היו עדין רכות וכופפו ראשן כנגד הברד שירד בחוזקה ועל ידי זה ניצלו.

ובגמרא (יבמות קכא.) איתא "תניא אמר רבן גמליאל פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ורכי עקיבא הוא, וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך, אמר לי דף של ספינה נזדמן לי, וכל גל וגל שבא עלי נענתי לו בראשי, מכאן אמרו חכמים אם יבואו רשעים על אדם יענעו להם בראשו". - פירש"י ידחה מפני השעה ולא יתגרה בהם. כשמודדים את הראש ולא מתנגדים, מיד הכל נרגע, וגם הסערה הגדולה שככה.

מסופר על רבי אריה לוי שהיה ממשפחה מאוד עניה, ומפני שהיה צדיק גדול במידות בתורה וביראת שמים, זכה והתחנך עם משפחה מאוד מיוחסת. לאחר החופה כנהוג נכנסים לחדר יחוד ושם רגילין שהחנך והכלה נותנים זה לזה מתנות, אבל לחנך לא היה כלום מה ליתן לכלה, ובמקום ליתן לכלה את מתנתו אמר לה בזה הלשון: את יודעת שאני בחור עני וחסר כל, ואין לי ליתן לך כלום מתנה לנישואין, אבל אני יכול להכביח לך מתנה ששווה הרבה יותר, והכבתי היא, שמהיום והלאה עד מאה ועשרים שנה, בכל חיי נישואיני ככל ויכווח שיתפתח בינו, מעתה אני מבטיח לך שאומר לך שאת היא הצודקת, מיד גם הכלה הצנועה הצהירה גם היא מעתה בכל ויכווח אני אומרת שאתה היא הצודקת. כשחיים בדרך שכזאת זוכים להקים את אחת מהמשפחות המפוארות בכרם ישראל.

שנו באבות (ד, א) איזהו גיבור הכובש את יצרו שנאמר "טוב ארך אפיים מגיבור ומושל ברוחו מלוכד עיר". מיהו הגיבור האמיתי לא זה שמנצח בוויכוח או בעימות או שהכניע את ירבו, הגיבור האמיתי זה שיוודע לכבוש את יצרו לא להגיב ולוותר הוא למעשה הגיבור והמנצח האמיתי, שמי שיוודע לשתוק לא מפסיד אף פעם לפי שהמלחמה חולפת על פניו והוא נותר איתן על עומדו, ושמו כנצחון שלוותו. אבל המחזיר מלחמה אף על פי

לעומת זאת כבנין הסמוך למגורינו, ארע מיקרים תרגיים ביותר, באותו כניסה של הבניין, נפטר לבית עולמם ב' נשים צדקניות ביותר, ויהודי צדיק ויקר, בתוך פרק זמן קצר, וכולם בחצי ימיהם, ולא זכו לחנך את ילדיהם, באחד מן הימים פנה אלי ידידי השכן שהתאלמן מרעייתו, ואמר לי בצער חבל שמתחילה לא וויתרתי לשכנים על בקשתם, וכך החל לספר את סיפורו באומרו תדע לך שכל הצער הגדול שנגרם בבנין, הכל הוא מחמת קפידות שפרצו בין השכנים, ובאמת שכחתחלה היו כולם באהבה ואחוזה וידידות גדולה, אלא שבאחד מין הימים, השכנים מעליו, בקשו ממנו לבנות מרפסת סוכה מעל המרפסת השייכת לו, והוא לא הסכים לזאת, אלא שהשכנים היה להם צער רב מחמת כן, ובקשו הלך ושוב, עד שנוצר אי נעימות אחד מן השני, והחלו להמעיט בדיבור אחד עם השני ולומר שלום רק בשפה רפה, לאחר תקופה קצרה גם לא הנהנו שלום אחד לחברו, ולאחר מכן החלו ויכוחים על דא ועל הא, וכן הלאה עד שגם שכנים אחרים תפסו צד בענין, ונעשתה מריבה גדולה, ועתה יצאו כולם מופסדים מן הקפידות וכולם מתחרטים על העבר, אלא שאת הנעשה כבר אין להשיב שכבר רעייתו הלכה לבית עולמה ושאר המקרים הטרגיים שקראו בבנין, ה' יצילנו ויחזירנו בתשובה שלימה לעבודתו.

וזהו מה דאיתא בתענית (כ). "טובה קללה שקליל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שבידך בלעם הרשע, אחיה השילוני קלל בקנה אמר להם לישראל: "והיכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים" מה קנה זה עומד במקום מים וגזעו מחליף ושורשיו מרובים ואפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו אלא הולך ובא עימו, הפסיקו הרוחות עמד קנה במקומו. אבל בלעם הרשע בידך בארז שנאמר "כאריזים עלי מים" מה ארז זה אינו עומד במקום מים ואין גזעו מחליף ואין שורשיו מרובים אפילו כל הרוחות שבעולם נושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו כיון שנשבה בו רוח דרומית עוקרתו והופכתו על פניו. ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול הימנו קולמוס לספר תורה נביאים וכתובים. תנו רבנן לעולם יהיה אדם רק בקנה ואל יהיה קשה כארז". דהיינו שהקנה אפילו שנראה חלש וסובל מכות איומות מהרוח הנושבת בו בחוזקה, והוא נראה כמסכן שבא והולך לאן שהרוח זורקת אותו, אבל למעשה הוא המנצח האמיתי, לכסוף הוא הזוכה, לא רק שאינו נשבר אלא שזוכה לכתוב ספר תורה שעומד בתוך ההיכל, שזהו למעשה הניצחון האמיתי.

שלכאורה זכה בעטרת הנצחון, בכל אופן כמה הפסד וחללים נפלו בדרך. - אדם צריך לדעת שבמלחמה אין מנצחים המנצח זהו מי שמפסיד פחות מפני שבכל ריב חמיר יש הפסד. לא שאסור לעמוד על עקרונות בחיים, אבל בכל עימות חברתי, בין בעל ואשתו, בין שותפים, בין חברים יש להתכופף כדי לדעת לשמור על השלום ועל החיים התקינים, שאם לא כן אפילו שאתה נלחם כדי להוכיח שהצדק עימך, אין אתה יודע כמה הפסד טמון בניצחון זה, מפני שתמיד ישאר כתם טמון בליבו של המובס, ואי נעימות כינכם יכולה להישאר זמן רב.

ביום חמישי האחרון, ניגש אלינו השכן לאחר התפילה, והודעני שבסע"ד מגיע לו מזל טוב לדגל הולדת נכדו, והיום יכנס בעזה"ת בכריתו של אברהם אבינו ע"ה, כמוק שהשכנו לו כשמחה ברכת מזל טוב, ובכרות לכביות לדגל השמחה כמעט, ומיד פתח פיו ואמר הינך יודע מדוע זכתה ביתי שתחיה לכן שנוול בשעה טובה ומוצלחת, לאחר תשע שנות המתנה בכליון עיניים! דע לך, לביתי ישנו שכן אשר גר בקומה מעליהם, ובאחד הימים פנה אליהם, וביקש שמעוניין שיתנו לו אישור לבנות מרפסת סוכה מעל מרפסת הסוכה אשר שייכת להם, הם השיבו שהם ישאלו את הרב שלהם כיצד לנהוג, ואכן כך עשו, פנו לאחד הרבנים הגדולים כפי שציין לי את שמו, ושאלוהו האם צריכים הם לוותר על הסוכה שלהם, בעבור השכן מלמעלה אשר משפחתו ברוכת ילדים, הרב השיב, שאינם צריכים לוותר לפי שעל פי הדין זהו רכושם הפרטי, וכן שאלו עוד תלמיד חכם והורה להם כן, אולם בכל זאת ישבו הזוג עם עצמם, והחליטו "הרי מוותר אין מפסידים" ומה גם שהוותר ישימח כמיוחד את השכנים היקרים, בתום החלטתם, הודיעו מיד לשכנים שמוכנים לחתום על הויתור, וכן עשו. והנה זה פלא! עתה ביום זה של הברית של בנם, עברו בדיוק קצת יותר מתשעה ומחצה חודשים והנה להם בן זכר לאחר המתנה של תשע שנים!

ואלה יעמדו על הברכה

עידו בן רחל

גיל בן אסנת

טל בן מדי

אליהו בן סאלמה

ורד בת יסמין

איל בן יסמין

שילה בן נטלי חיה

ימיהו בן ויקטוריה

מאיר בן מדי

חנניה בן מסעודה

לתרומות והנצחות

03-5520004

מרדכי בן נטלי חיה

יניב בן משה

פריטים טמונים - פרשת וארא

בתמונה שלפניכם מסתתרים פריטים מפרשת וארא.

חפשו היטב את הפריטים הקשורים למכות מצרים ולשליחות משה ואהרן.
מי שימצא את כולם - מנצח!

הפריטים שעליכם לחפש:

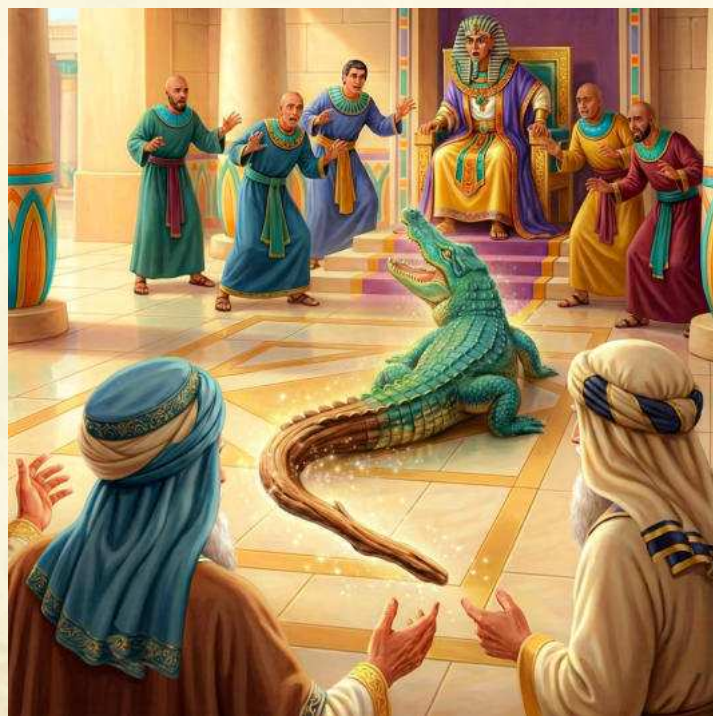
1. מטה עץ - המטה של משה ואהרן שבו נעשו האותות.
2. נחש גדול - המטה שנהפך לנחש לפני פרעה.
3. נחשים קטנים - מטות חרטומי מצרים שנהפכו לנחשים.
4. כוס מים - מכת דם, המים שנהפכו לדם.
5. טיפת דם - סימן למכת דם ביאור.
6. דג מת - תוצאת מכת דם בנהר.
7. צפרדע - מכת צפרדע.
8. כינים - מכת כינים, "אצבע אלוהים היא".
9. עפר - ממנו נהפכו הכינים.
10. חיות רעות - מכת ערוב.
11. בהמה - בהמות מצרים שנפגעו.
12. כבשן - ממנו נזרק הפיח לשחין.
13. פיח - שגרם למכת שחין.
14. ברד - מכת ברד.
15. שיבולי חיטה - שנפגעו בברד.

האם תצליחו לגלות את כולם? בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"נס המטה שהפך לתנין - שתי תמונות דומות... אבל לא זהות!"

בתמונה שלפניכם יש פרטים שלא בדיוק כמו שהיו. האם תצליחו למצוא את 15 ההבדלים? בהצלחה!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והינסו להגרלה-בהצלחה!

בני הרפ"ה

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

וכל תחושה אחרת של צער כאשר נמצא הוא בעת צרה, אינה באה אלא מבחינת יצר הרע והכיסוי של רוח שאינה נכונה שיש באדם. וכמו שמצינו שכאשר יצאו משה ואהרן מעם פרעה, נאמר "ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה, ויאמרו אלהם, ירא ה' עליכם וישפט אשר הבאשם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו" (ה, כ-כא). ופירש רש"י במקום, שהמדרש אומר שמי אמר זאת למשה ואהרן היו דתן ואבירם. ומובן הוא, כי לפי ריבוי הרוח שאינה נכונה שהייתה עימם, כך רוח ההתנגדות לטובו של ה' ולאמונה הצרופה שהקב"ה עושה הכל לטובה.

ומאידך מצינו ברבי עקיבא שאמר את הכלל 'כל דעביד רחמנא לטב עביד'. וקיבל זו מרבו נחום איש גס זו כ"א שנה, כמבואר בגמ' מועד קטן דף כ"א ע"א. והדבר ידוע, שתנא האלקי נחום איש גס זו נקרא כן על שהיה אומר על כל מקרה בעולם 'גם זו לטובה', גם לרבות אפילו דברים שאינם נראים כטובים, וכמו שמצינו במעשה הידוע וכו'. וכן מצינו בתלמידו רבי עקיבא במעשה עם הנר והחמור וכו'. ורק מי שזכה לשלמות מידה זו, דהיינו רבי עקיבא, הוא זה שזכה להעביר את כל התורה מעם ה' לעם ישראל, כמבואר ברש"י. שכל התורה קבלנו מרבי עקיבא שהיה רבם של התנאים אשר כתבו את כל התוספתא ספרא סיפרי משנה וכו'.

מחמת שגגה של דקות מן הדקות של התגברות רחמי על מידת האמת. כלומר, משה רבינו רואה את צערן של ישראל והשעבוד הנוסף שמוסיף פרעה לשעבדם - 'תכן לא ניתן וכו''. ואף שהוא יודע יותר מכל אחד מישראל שאין דבר רע יורד מן השמים, וכל דעביד רחמנא לטב עביד, מתגבר עליו 'מידת הרחמים' יותר מאמת צרופה זו, ומחליט לנסות למתק את הדין בשורשו ג"כ על ידי בחינת דיבור בדין עם הקב"ה 'למה הרעת לעם הזה... ומאז באתי לדבר בשמן הרע לעם הזה' וכו'.

אולם, הקב"ה אומר לו, 'והרי כבר אין צורך למיתוק, אחר שכבר נגלתי אליך והודעתך על עניין הגאולה, ומה לך ולהרהר כביכול אחר מידותי, והרי אם הרע לעם הזה ודאי שהוא דבר המוכרח לצורך תיקונם ורפואת נפשם ואי אפשר בלעדיו, ומדוע מתגברים מידת רחמין על ישראל על ידיעת האמת, הידיעה שכן הוא דרך גאולתם'. כמובן שברור שהתביעה על משה הייתה בדברים דקים מן הדקים שאין לקרוצי חומר כמונו להבין את מהותה, אבל תביעה זו באה ללמדנו יסוד גדול לכל מהות האיש הישראלי.

והיינו, שצריך כל אדם לדעת שגם בחושך הגדול ובעומק הצרה, גם שם נמצא השי"ת והכל הוא לטובה, ורק בכח הביטול המוחלט להשי"ת בכל דרכיו ובכח שמירת התורה הקדושה במסירות נפש, יכול להגיע לביטול גדול כזה, לעמוד בשמחה ובטוב לבב בכל נסיון שהקב"ה מביא עליו.

עניין שמוותו יתברך ובחינותיהם

משה זרוע תפארתו". עכ"ל.

נמצא שאצל משה רבינו הנבואה הייתה באספקלריה מאירה, ואספקלריא היינו כמו כלי זכוכית יותר מזוכך ורחוק מאיתנו להבין ההפרש במהות ההשגה היתרה של משה רבינו על שאר הנביאים. אבל כתוב בזוה"ק שיש עוד בחינה בעניין מדרגת הנבואה, והיינו תובנה יותר עמוקה בדרכי השי"ת בעולם. שכלל שמשיגים יותר בהבנת רוממות ה', כך זוכים לדבוקות יותר גדולה, ומשיגים בתפילה השפעת רחמים גדולים לאין קץ.

ולפי זה, יש לדעת שכל שאדם מתבטל להשי"ת ע"י שמבין שאין עוד מלבדו, הרי הוא מושך הארה גדולה בנפשו. ואפילו אם רק מתבונן במידת רחמי של השי"ת על בריותיו ומתחבר לאהבת ה' על ידי זה, הרי הוא מושך אור חסד ורחמים.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם.

כתב רבינו בחיי ז"ל, "הזכיר לשון 'וידבר אלוקים' (פסוק ב) ולא אמר 'ויאמר ה'', מפני שלשון דבור - לשון קשה, כענין שכתוב: 'דבר האיש אדוני הארץ אתנו קשות' (בראשית מב, ל). ואילו בפרשת הסנה, מצינו ט"ז אמירות למשה מפי הגבורה, ובכולן לא הזכיר בהן דבור, אבל כאן על ידי שאמר משה 'למה הרעותה' (שמות ה, כב) הזכיר לשון 'וידבר', ולשון אלוקים גם כן הוא מרת הדין. ובא להוכיחו ולדבר אתו משפט על זה, 'ויאמר אליו אני ה' נאמן להפרע', וכו'.

והנה הקדוש ברוך הוא הביא לו ראיה בתוכחה זאת, מן האבות הקדושים. שאף שלא הגיעו למעלת הנבואה במדרגה גדולה כמוהו, לא אמרו לו כן, ולא הרהרו אחר מדותיו. ועל זה אמר 'וארא', שנראיתי אל המזלות, אבל בשמי המיוחד שבו נהיה כל הווה לא נודעתי להם וכו'. וכן הוא ברש"י. והוסיף רש"י (להלן ט) וז"ל,

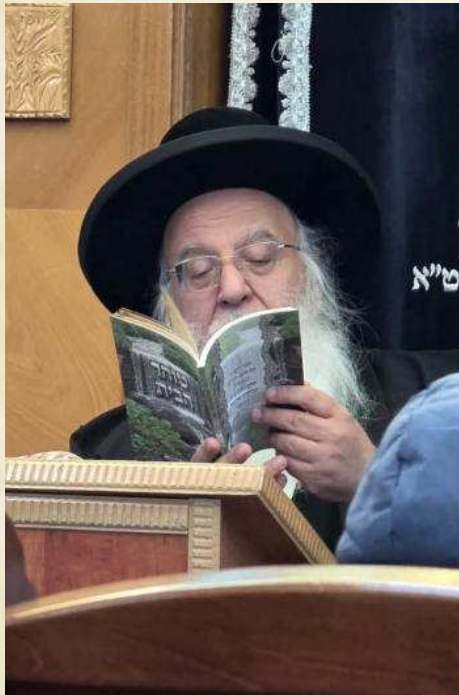
"ורבותינו דרשוהו לענין של מעלה, שאמר משה (לעיל ה, כב) למה הרעותה, אמר לו הקדוש ברוך הוא, חבל על דאבדין ולא משתכחין. יש לי להתאונן על מיתת האבות, הרבה פעמים נגליתי אליהם באל שדי ולא אמרו לי מה שמך, ואתה אמרת (לעיל ג, יג) מה שמו מה אומר אליהם". משה רבינו, בחיר המין האנושי, אביהן ורבן של ישראל, אשר כל ימיו היה 'מיצר בצערן של ישראל', מקבל דיבור ממידת הדין של השי"ת

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם.

עיי' ברבינו בחיי שכתב ז"ל וכתב הרמב"ן ז"ל: "ועל דרך האמת יבא הכתוב כפשוטו ומשמעו יאמר, אני ה' נראיתי להם באספקלריא של אל שדי כטעם 'במראה אליו אתודע' (במדבר יב, ו), ושמי ה' לא נודעתי להם, שלא נסתכלו באספקלריא המאירה שידעו אותי כטעם: (דברים לה, י) 'אשר ידעו ה' פנים אל פנים', כי האבות ידעו ה' המיוחד אבל לא נודע להם בנבואה, ולכן כשיזכיר אברהם השם יזכיר השם המיוחד עם אל"ף דל"ת או אל"ף דל"ת לבדו, והנה הענין שהאבות היה גלוי שכינה להם והדבור עמהם במדת הדין רפה, ונהג עמהם כה. ועם משה יתנהג ויודע במדת הרחמים שהוא בשמו הגדול כטעם (ישעיה סג, יב) 'מוליך לימין

מהנעשה בשיבתנו

מעמד תיקון טהרת המשפחה בהיכל ישיבתנו הקדושה
במעמד רבני הישיבה ובראשם מו"ר המקובל חכם בניהו שמואל'י שליט"א

חדש! NEW!
Now also in English!

חובה בכל בית!

ניתן להשיג בישיבתנו את חוברת

טהרת הבית

המקיפה את כל הלכות טהרת המשפחה
בלשון קלה ובהירה

מאת מורדנו

הרה"ג דן גבאי שליט"א

מו"צ בבית החוראה

החוברת במחיר סמלי 10 ש"ח לזיכוי הרבים

מוסדות המיוש"ר

בניסיון נדיר המוסדות האלו בנידור שמואל'י שליט"א

סדר התיקונים בימי השוכבי"ם בישיבתנו

יום שלישי פרשת שמות	י"ג מרחשון ה'תשס"ג	תיקון היסוד
יום שלישי פרשת וארא	י"ד מרחשון ה'תשס"ג	תיקון טהרת המשפחה ופירוש בפרות יטבול ביום התענית 9 טבילות במים קרים בשבעה חלי המלכות
יום ראשון פרשת בא	ט"ו מרחשון ה'תשס"ג	תיקון הנפטר ע"י אברכי הכולל נחן לטמון שעות במשרד או בטל 08-5520004 בסך 101 לבל שם
יום שלישי פרשת בא	ט"ז מרחשון ה'תשס"ג	סדר תענית ריבון העולמי ב פנמים את התהלים
יום חמישי פרשת בשלח	י"ח מרחשון ה'תשס"ג	תיקון יטבול ביום התענית 9 טבילות במים קרים
יום חמישי פרשת יתרו	י"ט מרחשון ה'תשס"ג	תיקון ופירוש גלגל שלג יטבול ביום התענית 9 טבילות במים קרים
יום שלישי פרשת משפטים	כ"א מרחשון ה'תשס"ג	תיקון עונות הכללי ותיקון היסוד (בסכב שני)

• המעשה צריך לקבל על עצמו תענית והפסקת המנוח ביום קודם ולשרט בעשר מה מהנחה
• קיים מקוה במקום לטבול באר הירקון
• במי שלישי ותיקונים כהשתחפות מיר שליט"א בשאר ימי השבוע עם ובני הישיבה שליט"א
• מי שאין באפשרותו להגיע ולטבול לעשות את התיקון, תענה בארז ויום
• ויקרא את טהרת המשפחה ויטבול את שם בטלפון 08-5520004 (שלושה 8)
• ויבנה כבוד מיר המקובל ויטבול את שם בטלפון 08-5520004 (שלושה 8)
• ויבן עליו בשבת התיקון ותפילת ה'ענני' של הרש"י
• ויבן שנתה לשם כתיבה שליט"א לפי אבני שכתמים
• ותקבל ותפילתו ביטון, אמן.